

41.

V úterý 4. prosince, týden potom, co jsem odeslal do Novosedel panu starostovi žádost o povolení k táboření a netrpělivě čekal na odpověď, jsem se ráno probudil dost orosený, protože se mi zdál tenhle sen.

Odpověď dorazila, ovšem na rozdíl od mnoha minulých let zamítavá. Při kontrole majetkových vztahů se prý zjistilo, že pozemek, na kterém už leta táboříme, nepatří obci, ale nějakému soukromníkovi. S ním prý se máme domluvit. Jenže s pánem žádná domluva nebyla, lom chce využít jinak. Nakonec jsme to usmlouvali ještě na ten příští rok, ale prý už naposled a po táboře musíme zbourat všechno, co tam máme postavené. Nezbývalo, než s tím souhlasit, jediná moje uklidňující myšlenka byla, že saloon už stejně sám spadne.

Ráno jsem si říkal, že mi už asi opravdu hrabe, když pak týž den přišla obálka z obecního úřadu, otvíral jsem ji trochu nervózně. Ale dobře to dopadlo, pozemek je stále obecní...

Wimpy, 13.12.2018